

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-87/728/2015, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., a Mgr. Petr Pospíšil **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 149/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 5. 10. 2015 napadl žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-87/728/2015, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice, ze dne 25. 5. 2015, č. j. OR-32/2015-741.

Podáním doručeným krajskému soudu dne 24. 11. 2015 žalobce namítl podjatost soudců JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila. Námitku podjatosti žalobce zdůvodnil tím, že s ohledem na své dosavadní zkušenosti s uvedenými soudci nevěří v jejich objektivitu, přičemž uvedl, že spolu se svou manželkou podal další námitku podjatosti vůči těmto soudcům, což může mít vliv na jejich rozhodovací činnost. Žalobce dále uvedl, že v současné době jsou Ministerstvem spravedlnosti projednávány dvě žádosti o úhradu nemajetkové újmy, která měla vzniknout v důsledku porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě senátem složeným ze jmenovaných soudců, což rovněž může mít vliv na jejich rozhodování. Z těchto důvodů má žalobce pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, a proto navrhl, aby byli z projednávání dané věci vyloučeni.

Soudci senátu, jemuž byla dle rozvrhu práce věc přidělena k projednání a rozhodnutí, JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., a Mgr. Petr Pospíšil se k námitce podjatosti vznesené žalobcem shodně vyjádřili tak, že namítané důvody nejsou relevantní, k žalobci ani k předmětu řízení nemají žádný osobní poměr, nejsou nijak zainteresováni na výsledku řízení a žalobce znají toliko z jednací síně, neboť se podíleli na projednávání již skončených i neskončených věcí žalobce.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitka musí být uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se osoba o podjatosti dozvěděla; zjistí-li tato důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup zcela výjimečný.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl taktéž i soudce, jenž by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě ovšem žalobce žádný podobný vztah nenamítá.

Jde-li o důvody uvedené v druhé větě § 8 odst. 1 s. ř. s. (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „*předchozí soudní řízení*“ vykládat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. O takový případ však evidentně nejde, neboť věc je ve fázi řízení před krajským soudem coby soudem

pokračování

prvního stupně. Žalobce také nenamítá, že by se jmenovaní soudci jakkoliv podíleli na vydání rozhodnutí před správním orgánem.

Z námitky podjatosti vyplývá, že je podána s ohledem na předchozí rozhodovací činnost jmenovaných soudců. Zde je třeba opětovně poukázat na znění § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

Stejně tak skutečnost, že žalobce podal námitku podjatosti uvedených soudců také v dalších řízeních, nemůže bez dalšího vést k závěru o jejich podjatosti ve smyslu shora citovaného ustanovení. K námitce žalobce, že nepodjatost soudců může být zpochybněna rovněž tím, že Ministerstvo spravedlnosti projednává žádosti o náhradu nemajetkové újmy žalobce vzniklé v důsledku porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě senátem složeným ze jmenovaných soudců, Nejvyšší správní soud konstatuje, že ani zde se nejedná o skutečnost podřaditelnou pod důvody podjatosti ve (shora vyloženém) smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s.

Lze tedy uzavřít, že námitky žalobce neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření soudců JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplývaly ani ze soudního spisu.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že vznesenou námitku podjatosti neshledal důvodnou, přičemž je zcela v souladu s principy materiálního právního státu, aby soudci, jimž byla věc dle rozvrhu práce přidělena, o ní rozhodli.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. prosince 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu